

Dřív jsme na sebe byly hrozně zlé. Příběh o silném poutu olomouckých plážových volejbalistek

25.6.2024 - Kristýna Slavíková | Česká olympijská

Proti středočeským konkurentkám Nikole Kmochové a Anetě Voborníkové už na hřišti stály mnohokrát, jen zřídka kdy je však dokázaly porazit. „Byl to pro nás nejtěžší zápas ze skupiny, možná i z celého turnaje,“ shodují se s úlevou v hlase Emily a Rozálie. „Většinou jsme v zahajovacích utkáních slabší, dnes nám to naštěstí sedlo.“

Ze způsobu, jakým se olomoucké plážové volejbalistky vzájemně podporovaly, šlo na první pohled rozeznat, jak moc byly sehrané. Objímaly se, plácaly se po ramenou nebo křičely: „Jedem, jedem!“ O to významněji působilo ticho na druhé straně hřiště. „Holky dnes vypadaly zaraženě,“ popisuje Emily.

Ona i Rozálie ale podobné situace prožily taktéž. Právě nedostatek komunikace jim mnohdy překážel v cestě za úspěchy. „Jakmile se v párovém nebo kolektivním sportu začne mlčet, je to špatně,“ přitakává trenér Radek Patsch a dodává, že jeho svěřenkyně učinily i v této oblasti významný pokrok.

„Obě jsme na hřišti šíleně emoční. Když se na zpětně podívám na naše videa, tak vidím, jak moc jsme na sebe byly zlé. A úplně zbytečně,“ přiznává Rozálie. „Kdykoliv jedna z nás zkazila balon, hned jsme se začaly obviňovat.“

Občasné napětí mezi dívkami vnímali i jejich rodiče. „Když začínaly, bylo to hrozné. Po zápase šla každá na jinou stranu, hlavně pryč od sebe,“ líčí otec Emily, Jiří Moser. Záhy však zjistil, že nemá smysl se mezi ně vměšovat. „Zkoušeli jsme posunkovat nebo jim fandit, ale akorát jsme všechno zhoršili,“ vysvětluje. „Teď už to vždycky jen probereme se ženou a s rodiči Rozálie, ale holky si to musí vyříkat samy. Jsou už dost staré.“

A přesně to si olomoucké volejbalistky uvědomily. „Vyspěly jsme,“ prohlašuje Emily a Rozálie se hned přidává s dovětkem: „Došlo nám, že se nemůžeme takhle chovat, to bychom rovnou měly prohraný zápas!“ Obě dívky si společně promluvily, vše si vyříkaly, a nyní už si ani nedokážou vzpomenout, kdy se naposledy vážně pohádaly. „Nemůžeme bez sebe být, takže dlouhodobější spory nepřipadají v úvahu.“

Emily a Rozálie se pod vedením svého trenéra naučily zvládat se ctí i porážky. S každou další zkušeností se totiž stávají psychicky odolnějšími. „Fungují spolu už třetí rok a objíždí hodně turnajů, to je výrazně posílilo,“ vysvětluje Radek Pasch.

Právě jedno z prohraných utkání dnes překvapivě patří k nejsilnějším společným vzpomínkám nadějně dvojice. „Byl to zápas na halovém mistrovství republiky, který jsme měly jasně vyhrát,“ líčí Emily. Průběh utkání však jejím přáním neodpovídal. „Všechno šlo proti nám, nic nám nespadlo do hřiště.“ Navzdory nepříznivému vývoji ale dívky držely spolu.

Pokud Emily Moserová a Rozálie Pazderová dokáží i v následujících letech společně zdolávat všechny nástrahy, které na mladé sportovkyně čekají, mohou se stát opravdu silnou dvojicí. „Jsou to výjimečné hráčky a myslím, že o nich v budoucnu ještě hodně uslyšíme,“ věří ve své svěřenkyně trenér Radek Pasch.

<https://www.olympijskym.cz/article/driv-jsme-na-sebe-byly-hrozne-zly-pribeh-o-silnem-poutu-olomouckych-plazovych-volejbalistek>